

midlertidige Finantslov gjælder. Saa bemærkede det ærede Medlem ogsaa, at hvad der var „de hidtil gjældende Regler“, kunde være meget om-
tvisteligt. Det ærede Medlem henviste til den første midlertidige Finantslov, efter at Grund-
loven var givet; der havde man ikke andre Regler end dem, der laa i Absolutismen. Det ærede Medlem mente nu, at det paa en Maade kunde være korrekt, at man affattede den midlertidige Finantslov saaledes, at Udgifterne kunne afholdes efter Finantslovsforslaget, samt at Regeringen fik Bemyndigelse til at optræde de bestaaende Stattes-
afgifter, medens der ingen Tidsgrense burde sættes for Lovens Varighed. Den Slags midlertidige Finantslove vilde jeg for mit Vedkommende ind-
rømme være af en temmelig absolutistisk Form; hvis de skulde blive varige, saaledes som det ærede Medlem for 4de Kreds mente, at de skulde blive, vil jeg indrømme, at det vilde være et overmaade stort Tillidsnotum til Regeringen; men det ere de dog heldigvis ikke blevne endnu, og jeg tror neppe heller, at de ville blive det; thi naar man hverken bestemmer en Tidsgrense eller Noget-
sommelst med Hensyn til Afholdelsen af Udgifterne, efter hvad forhen har været Sædvane og Brug, men giver Ministeriet Sals og Saand over at afholde Udgifterne, efter som den datidige ærede Regering havde optaget dem paa Finantslovsfor-
slaget, bliver det jo selvfølgelig aldeles absolutistisk — om jeg saa maa kalde det — hvad der skulde regieres efter, eller rettere sagt: der er nok en Norm, men Regeringen vil have det i sin Haand at lave denne Norm saaledes eller saa rundelig rettere sagt, at en hel Del af, hvad der tidligere havde været vedtaget, seldt bort eller fandtes at være betydningsløst. Min Mening med disse U-
talelser er altsaa nærmest den at nedlægge en bestemt Indsigelse mod den Betragtning, som nu nylig fremkom fra det ærede kongevalgte Medlem (Fischer), at man skulde tænke paa Muligheden af at faae en midlertidig Finantslov af en saadan Form, at Regeringen skulde have Lov til at af-
holde alt Muligt efter det Finantslovsforslag, der er forelagt; thi saa vil jeg ganske vist indrømme, at saa bliver den Betydning, som Folkerepresen-
tationen ellers har for Affattelsen af Budgettet, saa ringe som vel muligt, ja, jeg kan næsten sige slet ingen.

Fischer: Jeg vilde hellere have, at det ærede Medlem skulde have sluttet saaledes: Naar man skal give en midlertidig Finantslov af denne Bestaafenhed, saa vilde det være langt klogere, at Rigsdagen i rette Tid gjør Finantsloven færdig. Derfor det ærede Medlem vilde slutte saaledes, vilde jeg forene mig med ham, og saa vilde vi kunne komme ovenpå det. Meget udover det, som det efter det ærede Medlems Foredrag syntes, at vi ere enige om. Vil det ærede Medlem gaa videre og paavise, hvad der er i Veien for at ud-

føre det Forslag, som jeg har stillet, nemlig at blive staaende ved en midlertidig Finantslov, der giver Bemyndigelse til, indtil Finantsloven er vedtagen, at afholde Udgifter efter Finantslovsforslaget og optræde de bestaaende Statter og Af-
gifter, saa maa det ærede Medlem gaa i Detail, og saa maa han paavise, hvilken Forskjel der i Virkeligheden er imellem det, der nu staar her, og det, jeg har foreslaaet; saa maa det ærede Medlem komme ind paa, hvad „foreløbig“ vil sige, saa maa det ærede Medlem estervise os, hvilke Udgifter der ere nødvendige og hvilke ikke, saa maa han definere os Begrebet „løbende Udgifter“, og saa maa han ikke komme ud over Spørgsmaalet om Reglerne paa den lette Maade at sige, at det er det, der passerede i det fore-
gaaende Aar, thi dette vil ikke kunne give Regler for saadant Tilfælde, som slet ikke har været op-
taget paa Finantsloven i det foregaaende Aar; men han maa erindre, at Regler ere almindelige Bestemmelser, hvorefter der skal handles, og det er dem, der mangle.

Krieger: Det ærede Medlem talte om et Forslag, der var stillet af ham. Det var en Fortællelse, thi det paagældende Forslag er ikke stillet af ham, og jeg tror, at vi ganske voligt kunne opsætte at diskutere det, indtil det bliver stillet. Jeg kunde maaste tilføje, indtil det bliver stillet af det ærede Medlem som Finantsminister eller med Regeringens Understøttelse.

Clausager: Uden forøvrigt at inklade mig i videre Diskussion med det ærede 4de kongevalgte Medlem (Fischer) angaaende de Punkter, som nu ere bragte paa Bane, skal jeg dog tillade mig at sige, at jeg ikke kan Andet end betragte Udtrykket „de hidtil gjældende Regler“ for at betyde det, der i den nærmest foregaaende Tid har været antaget som saadanne. — Naar det ærede Medlem dernæst mente, at det vilde være heldigt, om det blev paalagt Rigsdagen som Pligt at gjøre Finantsloven færdig inden den Tid, da det løbende Aars Finantslov udløber, saa kan jeg give ham min Tilslutning i den Betragtning i en vis Henseende, nemlig den, at man saa ogsaa fik det anlagt som Regel, for at bruge et Udtryk, der er nævnt flere Gange, at Regeringen var i hvert Fald i taalelig Overensstemmelse med begge Rigsdagens Afdelinger, thi det, tror jeg, vilde have en ganske overordentlig heldig Indflydelse paa en hurtig Tilendebringelse af Finantsloven.

Bloug: Men vil det ærede Medlem saa ikke for sin Del sørge for, at Rigsdagens tvende Afdelinger kom i Overensstemmelse med hinanden, ellers vilde det ikke nytte Stort, at Regeringen kom i Overensstemmelse med den ene.